

หลักกฎหมายมหาชน

ฝรั่งเศส : สถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาในประเทศฝรั่งเศส (คดี FIFAS)

อานันท์ กระบวนศรี*

สาระสำคัญ :

สภาแห่งรัฐ (Conseil d'État) ในฐานะศาลปกครองสูงสุดของประเทศฝรั่งเศสได้วางบรรทัดฐานทางกฎหมายในคดี FIFAS โดยวางหลักการสำคัญที่เปลี่ยนมุมมองต่อสมาคมกีฬาจากเดิมที่เป็นเพียงนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนซึ่งข้อพิพาทต่าง ๆ ล้วนอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมมาโดยตลอด ให้กลายเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะทางปกครอง (Service public administratif) เมื่อได้รับมอบอำนาจจากรัฐให้จัดการแข่งขัน สภาแห่งรัฐวินิจฉัยว่า เมื่อสมาคมกีฬาออกระเบียบที่ใช้บังคับและมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลอื่น ถือเป็นการใช้อำนาจมหาชน (Prérogatives de puissance publique) ย่อมส่งผลให้การกระทำหรือคำสั่งดังกล่าว มีสถานะเป็นนิติกรรมทางปกครอง (Actes administratifs) ที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตรวจสอบของศาลปกครอง¹

หลักกฎหมาย :

❖ การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างสมาคม ลีก คณะกรรมการประจำภูมิภาค สหพันธ์ และกลุ่มบุคคลต่าง ๆ หรือระหว่างผู้เล่นหรือนักกีฬา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อตัดสินหาผู้ชนะเลิศในระดับชาติ หรือระดับภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นในนามสมาคม ทีม ผู้เล่น หรือนักกีฬา ตลอดจนเพื่อคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศฝรั่งเศสหรือผู้แทนภูมิภาคในการแข่งขันระดับนานาชาติ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจดังกล่าวให้แก่กลุ่มบุคคลหรือสหพันธ์แห่งใดแห่งหนึ่ง หรือหลายแห่งที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะก็ได้ (มาตรา 1 แห่งรัฐกำหนดที่ 45 - 1922 ลงวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ว่าด้วยกิจกรรมของสมาคม ลีก สหพันธ์ และกลุ่มกีฬา)²

* พนักงานคดีปกครองชำนาญการ กลุ่มสนับสนุนวิชาการคดีปกครอง สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

¹ Gérald Simon, “obs. sous CE, 22 nov. 1974, FIFAS,” in M. Maisonneuve et G. Rabu (dir.), Les grandes décisions du droit du sport, (Paris : Dalloz, 2024), pp. 300-301.

² l'Ordonnance n° 45 - 1922 du 28 août 1945 relative à l'activité des associations, ligues, fédérations et groupements sportifs

Article 1er “Toute compétition sportive entre associations, ligues ou comités légionaux, fédérations et groupements divers ou entre joueurs ou athlètes, ayant pour objet de désigner une association, une équipe, un joueur ou un athlète comme vainqueur national ou régional ou comme représentant de la France ou d'une région dans les épreuves internationales, doit être autorisée par le ministre de l'éducation nationale qui peut déléguer ses pouvoirs à un ou plusieurs groupements ou fédérations déterminés.”

รายละเอียดของคดี³ :

คดีนี้มีจุดเริ่มต้นมาจากการที่สหพันธ์อุตสาหกรรมอุปกรณ์กีฬาของฝรั่งเศส (Fédération des industries françaises d'articles de sport (FIFAS)) (ผู้ฟ้องคดี) ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองแห่งปารีส (Tribunal Administratif de Paris) เมื่อวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1969 เพื่อขอให้เพิกถอนระเบียบของสหพันธ์ เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศส (Fédération Française de Tennis de Table (FFTT)) ลงวันที่ 25 กรกฎาคม ค.ศ. 1967 ที่กำหนดให้ผู้ผลิตลูกเทเบิลเทนนิสต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการรับรองมาตรฐานลูกเทเบิลเทนนิส เป็นเงิน 5,000 ฟรังก์ เพื่อแลกกับการผูกขาดการใช้ลูกเทเบิลเทนนิสในการแข่งขันที่เป็นทางการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นอัตราที่สูงขึ้นอย่างมากและไม่เป็นธรรม⁴ ต่อมา อธิบดีศาลปกครองแห่งปารีส ได้มีคำสั่งลงวันที่ 20 ธันวาคม ค.ศ. 1972 ให้ส่งคำฟ้องดังกล่าวต่อไปยังสภาแห่งรัฐ (Conseil d'État) ทั้งนี้ ระเบียบที่เป็นวัตถุแห่งคดีพิพาทนั้นมีลักษณะเป็นนิติกรรมทางปกครองที่มีขอบเขตการบังคับใช้ ครอบคลุมทั่วอาณาเขตประเทศฝรั่งเศส⁵ คดีนี้จึงไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น แต่อยู่ในเขตอำนาจของสภาแห่งรัฐในฐานะที่เป็นศาลชั้นต้นและศาลชั้นสุดท้าย (en premier et dernier ressort) ตามมาตรา 2 วรรคหนึ่ง (3) แห่งรัฐกฤษฎีกาที่ 53 - 1169 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน ค.ศ. 1953⁶

³ เว็บไซต์กฎหมายของรัฐบาลฝรั่งเศส (Légifrance), คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดของประเทศฝรั่งเศส เลขที่ 89828 คดีสหพันธ์อุตสาหกรรมอุปกรณ์กีฬาของฝรั่งเศส (Fédération des industries françaises d'articles de sport (FIFAS)) ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1974 (Conseil d'État, 22 novembre 1974, n° 89828), [ออนไลน์], เข้าถึงจาก <https://www.legifrance.gouv.fr/ceta/id/CETATEXT000007646886/> เมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2569.

⁴ ก่อนที่จะมีการนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองแห่งปารีสนั้น สมาคม FIFAS ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลยุติธรรมชั้นต้น แห่งปารีส (Tribunal de grande instance de Paris) ศาลยุติธรรมชั้นต้นแห่งปารีสได้รับคำฟ้องไว้พิจารณา แต่เมื่อศาล ได้พิจารณาในเนื้อหาของคดีแล้ว ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง ต่อมา คดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์แห่งปารีส (Cour d'appel de Paris) อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาคดีในชั้นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แห่งปารีสเห็นว่า คดีนี้ไม่อยู่ในเขต อำนาจการพิจารณาคดีของตน เนื่องจากข้อพิพาทเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจมหาชน จึงโอนคดีมายังศาลปกครองแห่งปารีส, โปรดดู Mathieu Maisonneuve et al., *op. cit.*, Observations 2, p. 301.

⁵ *Ibid*, “...que cette décision de caractère administratif a un champ d'application qui s'étend à tout le territoire français...”

⁶ รัฐกฤษฎีกาที่ 53 - 1169 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน ค.ศ. 1953 ว่าด้วยระเบียบการบริหารราชการ... เกี่ยวกับการปฏิรูปวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ประมวลกฎหมายว่าด้วยกระบวนการยุติธรรมทางปกครองในปัจจุบัน - หมายเหตุโดยผู้แปลและผู้เรียบเรียง)

มาตรา 2 “สภาแห่งรัฐมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้...(3) คดีฟ้องเพิกถอนนิติกรรม ทางปกครองฝ่ายเดียว ไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นกฎหรือคำสั่งทางปกครอง ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น”

Décret n°53 - 1169 du 28 novembre 1953 portant règlement d'administration publique... sur la réforme du contentieux administratif

(มีต่อหน้าถัดไป)

คดีมีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณา 2 ประเด็น ได้แก่

1. สถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬา

ถึงแม้ว่าสหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสจะเป็นนิติบุคคลประเภทสมาคมที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐบัญญัติ ลงวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1901⁷ แต่เมื่อพิจารณามาตรา 1 แห่งรัฐกำหนดที่ 45 - 1922 ลงวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ว่าด้วยกิจกรรมของสมาคม ลีค สหพันธ์ และกลุ่มกีฬา⁸ ที่บัญญัติให้การแข่งขันกีฬาทั้งหมดที่มีวัตถุประสงค์ให้สมาคม ทีม ผู้เล่น หรือนักกีฬาเป็นผู้ชนะระดับชาติหรือระดับภูมิภาค หรือเป็นตัวแทนของประเทศฝรั่งเศสหรือของภูมิภาคในการแข่งขันระดับนานาชาติ จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สภาแห่งรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า การมอบหมายภารกิจในการจัดการแข่งขันระดับชาติหรือระดับภูมิภาคให้แก่สมาคมกีฬาลักษณะนี้ เป็นกรณีที่ฝ่ายนิติบัญญัติได้มอบหมายให้สมาคมกีฬาเหล่านี้เป็นผู้ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะทางปกครอง⁹ ดังนั้นในกรณีที่สมาคมกีฬาเหล่านี้ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวโดยทำการตัดสินใจฝ่ายเดียวอันจะมีผลบังคับต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ย่อมถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจมหาชนที่ได้รับมอบหมาย การตัดสินใจดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นนิติกรรมทางปกครอง¹⁰

การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเยาวชนและการกีฬาออกคำสั่งลงวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1966 มอบอำนาจให้แก่สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสในการอนุญาตให้จัดการแข่งขันสำหรับกีฬาเทเบิลเทนนิสจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1967¹¹ จึงเป็นการอนุญาตให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 แห่งรัฐกำหนดที่ 45 - 1922 ลงวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ดังนั้นการออกระเบียบของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสลงวันที่ 25 กรกฎาคม ค.ศ. 1967 จึงถือเป็นการดำเนินการเพื่อจัดทำบริการสาธารณะและเป็นการใช้อำนาจมหาชน¹²

(ต่อจากเชิงอรรถที่ 6)

Article 2 “La compétence du Conseil d’Etat, ..., comprend : ... 3° Les recours dirigés contre les actes administratifs unilatéraux, qu’ils soient réglementaires ou individuels, dont le champ d’application s’étend au-delà du ressort d’un tribunal administratif.”

⁷ Loi du 1er juillet 1901 relative au contrat d’association

⁸ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 3

⁹ CE, 22 nov. 1974, FIFAS “...le législateur a confié aux fédérations sportives, bien que celles-ci soient des associations régies par la loi du 1er juillet 1901, l’exécution d’un service public administratif...”

¹⁰ Ibid, “...que, dès lors, dans le cas où ces fédérations prennent, en application de la délégation ainsi consentie, des décisions qui s’imposent aux intéressés et constituent l’usage fait par elles des prérogatives de puissance publique qui leur sont conférées, lesdites décisions ont le caractère d’actes administratifs...”

¹¹ Un arrêté du 21 décembre 1966, le ministre de la Jeunesse et des Sports a accordé, jusqu’au 31 décembre 1967, délégation de pouvoirs à la fédération française de tennis de table pour autoriser dans ce sport les compétitions.

¹² CE, 22 nov. 1974, FIFAS “...qu’ainsi la décision attaquée du 25 juillet 1967...a été prise pour l’accomplissement d’un service public et dans l’exercice de prérogatives de puissance publique...”

2. ความชอบด้วยกฎหมายของระเบียบสหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศส

สภาแห่งรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า ถึงแม้ว่าสหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสจะมีอำนาจในการกำหนดรูปแบบและวิธีการจัดการแข่งขันที่ตนรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสมีอิสระที่จะกำหนดกฎเกณฑ์การรับรองมาตรฐานลูกเทเบิลเทนนิสที่จะต้องนำมาใช้ในการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม การที่สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสกำหนดจำนวนเงินค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายที่เรียกเก็บจากผู้ที่ได้รับการรับรองในระดับที่สูงเกินกว่าต้นทุนของการตรวจสอบทางเทคนิคของลูกเทเบิลเทนนิสตามมาตรฐานสากลไปอย่างมาก โดยที่ไม่มีเหตุผลอันสมควรไว้ในระเบียบของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศส ลงวันที่ 25 กรกฎาคม ค.ศ. 1967 เพื่อแลกกับการให้พื้นที่โฆษณาและสิทธิผูกขาดในการจัดลูกเทเบิลเทนนิสในการแข่งขันเทเบิลเทนนิส ระเบียบดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเนื่องมาจากการกระทำที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศส¹³

คำพิพากษา :

สภาแห่งรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสจะมีสถานะเป็นนิติบุคคลประเภทสมาคมตามกฎหมายเอกชน แต่เมื่อได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเยาวชนและการกีฬาตามมาตรา 1 แห่งรัฐกำหนดที่ 45-1922 ลงวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ให้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสย่อมมีฐานะเป็นผู้ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะทางปกครอง นอกจากนี้ การที่สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศส ออกระเบียบกำหนดให้ผู้ผลิตลูกเทเบิลเทนนิสต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเพื่อรับรองมาตรฐานลูกเทเบิลเทนนิส อันเป็นผลบังคับฝ่ายเดียวต่อบุคคลอื่น ถือเป็นการใช้อำนาจมหาชน ระเบียบดังกล่าวจึงมีสถานะเป็นนิติกรรมทางปกครอง การที่สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงเกินกว่าต้นทุนของการตรวจสอบทางเทคนิคไปอย่างมาก เพื่อแลกกับการให้พื้นที่โฆษณาและสิทธิผูกขาดทางการค้านั้น เป็นการกระทำที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่กฎหมายได้กำหนดไว้ จึงมีคำพิพากษาให้เพิกถอนระเบียบของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศส ลงวันที่ 25 กรกฎาคม ค.ศ. 1967¹⁴

ข้อสังเกตของผู้เรียบเรียง :

จากคำวินิจฉัยในคดีดังกล่าว ผู้เรียบเรียงขอเสนอข้อสังเกต 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของคดี

คำพิพากษาคดีนี้นับเป็นการวางหลักกฎหมายที่สำคัญยิ่งและสร้างแรงสั่นสะเทือนทั้งต่อวงการกฎหมาย วงการกีฬา และกฎหมายมหาชนฝรั่งเศส ซึ่ง Gérald Simon (ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมายกีฬา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแอ็กซ์ - มาร์แซย์) ได้ยกย่องและเปรียบเปรยคดีนี้ให้เป็น “คำพิพากษาคดี Blanco

¹³ CE, 22 nov. 1974, FIFAS “...la Fédération française du tennis de table a débordé les limites de la délégation qui lui avait été consentie...”

¹⁴ CE, 22 nov. 1974, FIFAS (Décide) “...Article 1er - La décision susvisée de la Fédération française du tennis de table en date du 25 juillet 1967 est annulée...”

แห่งกฎหมายกีฬา”¹⁵ สาเหตุที่ได้รับการยกย่องเช่นนี้ เนื่องจากคดี Blanco เคยเป็นบรรทัดฐานสำคัญในการแบ่งแยกระบบกฎหมายปกครองออกจากกฎหมายเอกชนโดยอาศัยเกณฑ์ “บริการสาธารณะ” ในทำนองเดียวกัน คดี FIFAS ที่ได้สร้างจุดเปลี่ยนแห่งยุคสมัยด้วยการวางรากฐานของ “กฎหมายปกครองทางกีฬา” (*le droit administrative du sport*)¹⁶ อย่างเป็นรูปธรรม การเปลี่ยนผ่านแนวคิดในครั้งนี้จึงไม่ใช่เพียงแค่การเปลี่ยนศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดี แต่เป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการกีฬา ให้ได้รับหลักประกันความเป็นธรรมผ่านกลไกการตรวจสอบที่เข้มงวดของกฎหมายมหาชน ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้องค์กรกีฬาเอกชนใช้อำนาจผูกขาดหรือออกกฎเกณฑ์ที่เอาเปรียบประชาชนตามอำเภอใจได้อีกต่อไป

2. การปฏิเสธแนวคิดเรื่อง “กฎเกณฑ์การกีฬาที่มีความเป็นอิสระ” (*Lex Sportiva*)

“กฎเกณฑ์การกีฬาที่มีความเป็นอิสระ” (*Lex Sportiva*) หมายถึง ระบบกฎหมายกีฬาที่เกิดขึ้นเองโดยอิสระซึ่งสร้างขึ้นและบังคับใช้โดยองค์กรกีฬาเอกชนระดับนานาชาติ เช่น คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee (IOC)) สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Fédération Internationale de Football Association (FIFA)) หรือสหพันธ์ฟุตบอลยุโรป (Union of European Football Associations (UEFA)) โดยปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจรัฐในเบื้องต้น ขอบเขตของ *Lex Sportiva* ครอบคลุมตั้งแต่กติกาทางเทคนิค เช่น กฎการแข่งขัน ขนาดสนาม ไปจนถึงระเบียบการบริหารจัดการ เช่น การซื้อขายนักกีฬา การลงโทษทางวินัย การควบคุมสารต้องห้าม ถือเป็นภาพสะท้อนของบรรทัดฐานทางสังคมเฉพาะกลุ่มที่มีอำนาจบังคับใช้ข้ามพรมแดนประเทศ และมีกลไกการระงับข้อพิพาทของตนเอง เช่น ศาลอนุญาโตตุลาการกีฬา (Tribunal Arbitral du Sport (TAS) (หรือ Court of Arbitration for Sport (CAS) ในภาษาอังกฤษ)¹⁷ ปราบฏการณ์ทางนิติศาสตร์ที่เรียกว่า “พหุนิยมทางกฎหมาย” (Pluralisme juridique) กล่าวคือ ภายในดินแดนของรัฐหนึ่ง มิได้มีเพียงระเบียบกฎหมายของรัฐ (Ordre juridique étatique)

¹⁵ คดี Blanco (TC, 8 févr. 1873, Blanco) คือ คำพิพากษาบรรทัดฐานที่ศาลชี้ขาดคดีขัดกันได้วางหลักแบ่งแยกระบบกฎหมายปกครองออกจากระบบกฎหมายเอกชนอย่างเด็ดขาด โดยใช้แนวคิดเรื่อง “บริการสาธารณะ” เป็นเส้นแบ่งสำคัญในการกำหนดเขตอำนาจศาล (โปรดดู Marceau Long et al., *Les grands arrêts de la jurisprudence administrative* (GAJA), 25e éd. : 2025, Paris : Dalloz, observations sous l’arrêt n° 1 (TC, 8 févr. 1873, Blanco), pp. 1-7.)

¹⁶ Gérald Simon, *op. cit.*, Observations 1, p. 300 “...A bien des égards, l’arrêt FIFAS mérite le titre d’arrêt Blanco du droit du sport. Comme son illustre prédécesseur, il est un arrêt matriciel qui inaugure un régime juridique singulier - le droit administratif du sport...”

¹⁷ Court of Arbitration for Sport (CAS), Jean-Pierre Karaquillo, *Le droit du sport*, 5e éd. : 2024, Paris : Dalloz, pp. 2-5, et 111-120.

ที่ผูกขาดความชอบธรรมเพียงประการเดียวอีกต่อไป หากแต่ยังปรากฏกฎระเบียบขององค์กรกีฬาเอกชนที่บัญญัติขึ้นใช้บังคับคู่ขนานไปกับกฎหมายของรัฐ¹⁸

ในคำแถลงคดีของนาย J. Théry ตุลาการผู้แถลงคดี (Commissaire du gouvernement) ที่อธิบายแนวคิดนี้ว่า กีฬาเป็นเรื่องส่วนตัวของเอกชน และได้เสนอความเห็นต่อสภาแห่งรัฐว่า รัฐไม่ได้เข้ามารับผิดชอบทั้งทางตรงหรือทางอ้อม (“prise en charge de façon directe ou indirecte par la puissance publique”) ดังนั้นการออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาจึงจัดอยู่ในลักษณะของเรื่องทางกฎหมายเอกชน (“ressortissant par nature au droit privé”) องค์กรกีฬาเอกชนย่อมไม่อยู่ภายใต้การควบคุมตรวจสอบของศาลปกครอง ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณา¹⁹ อย่างไรก็ตาม คำพิพากษานี้เป็นการปฏิเสธแนวคิดเรื่องกฎเกณฑ์การกีฬาที่มีความเป็นอิสระ ที่วงการกีฬาพยายามแยกตนเองอย่างอิสระออกจากอำนาจรัฐและกฎหมายภายในประเทศ สภาแห่งรัฐได้ยืนยันอำนาจอธิปไตยของรัฐในข้อพิพาทภายในประเทศเหนือองค์กรกีฬาอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อองค์กรกีฬาใช้อำนาจมหาชนเหนือเอกชนเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะ รัฐย่อมต้องใช้กลไกของศาลปกครองเข้ามาควบคุมตรวจสอบเพื่อคุ้มครองสิทธิของพลเมือง ไม่ให้ถูกลั่นแกล้งหรือถูกเอาเปรียบจากการใช้อำนาจเหนือของสมาคมกีฬา

3. เกณฑ์การพิจารณาสถานะผู้จัดทำบริการสาธารณะและการใช้อำนาจมหาชนขององค์กรกีฬา

สภาแห่งรัฐได้วางหลักกฎหมายมหาชนที่สำคัญในการรับเอาสมาคมกีฬาเข้ามาสู่อำนาจของศาลปกครอง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 2 ประการ ควบคู่กัน กล่าวคือ (1) เกณฑ์ด้านภารกิจ สภาแห่งรัฐไม่ได้พิจารณาว่าทุกกิจกรรมของสมาคมกีฬาเป็นบริการสาธารณะ แต่พิจารณาจากกฎหมาย กล่าวคือ รัฐกำหนดที่ 45 - 1922 ลงวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ที่ระบุให้การแข่งขันเพื่อหาผู้ชนะเลิศระดับชาติหรือเป็นตัวแทนประเทศต้องได้รับอนุญาตจากรัฐ การที่รัฐมอบหมายอำนาจนี้ให้สมาคม จึงเป็นการยกระดับภารกิจนั้นให้เป็น “บริการสาธารณะทางปกครอง” และ (2) เกณฑ์ด้านอำนาจ สภาแห่งรัฐพิจารณาจากลักษณะของการกระทำของสมาคมกีฬา ในคดีนี้สหพันธ์เทเบิลเทนนิสฝรั่งเศสสามารถออกระเบียบบังคับให้ผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬาต้องจ่ายค่าธรรมเนียมได้ฝ่ายเดียว ซึ่งมีลักษณะเป็นการใช้อำนาจมหาชน (Prérogatives de puissance publique) ที่เหนือกว่าเอกชนทั่วไป เมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้งด้านภารกิจและด้านอำนาจครบถ้วนแล้ว สภาแห่งรัฐจึงวินิจฉัยว่า ข้อพิพาทนี้เป็นข้อพิพาททางปกครองที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลปกครอง ไม่ใช่เขตอำนาจของศาลยุติธรรมแต่ประการใด

¹⁸ Franck Latty, “La lex sportiva - Recherche sur le droit transnational” (Thèse de doctorat en droit, Université Paris X - Nanterre, 2005), pp. 28-49.

¹⁹ Gérald Simon, *op. cit.*, Observations (Conclusions J. Théry) “...prise en charge de façon directe ou indirecte par la puissance publique »; « ressortissant par nature au droit privé... ”